

Dragi prieteni, înainte de ne îndrepta din nou atenția asupra celui de al doilea capitol al cărții profetului Naum vreau să vă aduc din nou aminte că aceste două cărți: Iona și Naum trebuie studiate împreună.

În cartea lui Iona, de fapt, nu este o profeție, ci o relatare a activității misionare a lui Iona în cetatea Ninive, în urma căreia toată populația s-a întors la Dumnezeu și i-a cruțat de pedeapsa judecății Sale. Dar, cu trecerea timpului, ei s-au îndepărtat din nou de Dumnezeu. După o sută de ani Dumnezeu l-a ales pe Naum, încredințându-i un mesaj cu totul diferit cu privire la Ninive. Cartea lui Naum nu mai este istoria întoarcerii la Dumnezeu a locuitorilor din Ninive, ca pe vremea lui Iona, ci este profeția nimicirii totale a acestei cetăți. Nimicirea a fost atât de cumplită încât abia în anul 1850 a putut fi localizată și excavată această zonă. În urma acestor investigații arheologice s-au aflat foarte multe despre civilizația asiriană și despre capitala Ninive.

Relatarea, profetică, a acestui dezastru are loc în cartea profetului Naum. El oferă imagini cu acuratețea unui martor ocular ceea ce, cred eu, indică clar că este vorba despre un mesaj inspirat.

Iată, de exemplu ce citim în versetul 5 al capitolului 2:

v.5 El, împăratul Ninivei, cheamă pe oamenii lui cei viteji, dar ei se poticnesc în mersul lor; aleargă spre ziduri, și se gătesc de apărare...

Distrugerea cetății Ninive a avut loc atunci când mezii au pornit împotriva ei sub conducerea lui Cyaxares. Babilonul nu era o împărăție puternică la vremea aceea, dar s-a alăturat mezilor în această luptă.

Împăratul Asiriei depindea de conducătorii lui militari. Aceștia însă erau cuprinși de frică și s-au împiedicat și au căzut în timpul marșului. Sigur că apărarea zidului cetății avea o importanță extraordinară în războiul acesta.

v.6 Porțile de la râuri sunt deschise, și palatul se prăbușește!...

Profeția lui Naum se referă aici la faptul că fluviul Tigru se va revărsa

peste cetate. În perioada în care a avut loc această campanie militară, ploile puternice au provocat revărsarea apelor fluviului Tigru. Apele revărsate au desprins și au luat cu ele o porțiune din zidul cetății. Ninive a fost inundată și s-a transformat într-o piscină. “Porțile de la râuri sunt deschise și palatul se prăbușește!” Probabil că fundația palatului a fost distrusă și apele au provocat prăbușirea clădirii. Istoria laică spune că o parte din zidul cetății a fost scos din locul lui. Aproximativ 4 km de zid se aflau pe malul fluviului Tigru. Cetatea Ninive era construită la o înălțime apreciabilă față de nivelul apei, dar atunci când precipitațiile au fost intense și apa s-a revărsat, zidul nu a rezistat. Astfel a putut inamicul să intre în cetate. Fluviul a creat breșa pe care se chinuia dușmanul s-o facă pentru a putea pătrunde în Ninive. Se pare că Domnul a colaborat la distrugerea cetății. Porțile apelor s-au deschis și palatul a fost luat de ape.

v.7 S-a isprăvit cu ea: este dezgolită, este luată; slujnicele ei se vaită ca niște turturele, și se bat în piept.

Când eram copil încercam să vânez porumbei. În apropiere de casa noastră era un iaz din care se adăpau vitele. Acolo se adunau și păsările să bea apă și după-amiaza, târziu, ne duceam și noi acolo pentru că aveam șanse mai mari să le nimerim. Dar la primul zgomot mai puternic, toate păsările își luau zborul. Sunetul scos de fâlfâitul aripilor unui număr mare de păsări seamănă cu zgomotul pe care-l faci atunci când te bați cu pumnul în piept. Cam aceasta este imaginea evocată aici de Naum. Porumbeii chiar scot niște sunete ca niște vaiete.

v.8 Ninive era odinioară ca un iaz plin de apă... Dar iată-i că fug!... „Stați! Stați! Opriți-vă!... Dar nici unul nu se întoarce...”

Iată câte detalii sunt oferite aici. Apele au inundat cetatea și aceasta s-a transformat într-un iaz plin de apă. “Stați! Stați! Opriți-vă! Strigau căpeteniile.... Dar nici unul nu se întoarce...”. Ostașii primiseră ordinul de a rămâne pe loc, dar când au văzut că vin apele odată cu atacatorii lor, oamenii au ales să ignore ordinul și să fugă cât mai repede.

v.9 Jefuiți argintul! Jefuiți aurul! Acolo sunt comori nesfârșite, tot felul de bogății

de lucruri scumpe!

Dușmanul este invitat să ia pradă de război argintul și aurul. “Acolo sunt comori nesfârșite, tot felul de bogății de lucruri scumpe!” Cetatea Ninive era foarte bogată și totul era împodobit cu ornamente scumpe. Palatele erau frumoase și oamenii trăiau în lux pentru că obținuseră atâtea victorii în războaiele pe care le purtaseră. Asirienii aduseseră acasă pradă bogată de război din toate țările pe care le cuceriseră. Și Împărăția de sud a lui Iuda plătea tribut asirienilor la acel moment. Astfel, cetatea Ninive se îmbogățise foarte mult.

v.10 Este jefuită, pustiită, și stoarsă de tot! Inima îi e mâhnită, îi tremură genunchii, toate coapsele sufăr, și toate fețele au îngălbenit.

Ninive este “jefuită, pustiită și stoarsă de tot”. Asirienii aduseseră pradă de război de peste tot și adunaseră toate bogățiile într-un loc, dar acum a venit rândul dușmanilor lor să prade tot.

“Inima îi e mâhnită, îi tremură genunchii” – când îți tremură genunchii înseamnă că ți-e frică. Asta se întâmpla și cu asirienii: li se făcuse frică.

“Toate coapsele suferă, toate fețele au devenit palide”. Groaza aceasta apăruse în toți asirienii pentru că știau foarte bine cât de mult îi urau celelalte popoare. Toți vecinii îi urau din cauza cruzimii lor. Acum venise vremea răzbunării pentru toate atrocitățile pe care le comiseseră asirienii.

v.11 Unde este acum culcușul acela de lei, pășunea aceea pentru puii de lei, pe unde umbla leul, leoaica și puiul de leu, fără să-i turbure nimeni?

Atât Asiria, cât și Babilonul foloseau ca simbol al puterii leul. Naum se referă aici ori la leii care trăiau în Asiria, ori la tinerii lor puternici pentru că leul era simbolul puterii împărăției. Fie că este vorba de aceste animale puternice, fie că este vorba de puterea armatei, efectul a fost dispariția acestora. Ori au plecat, ori au fost uciși.

v.12 Leul sfâșia cât îi trebuia pentru puii săi, sugruma pentru leoaicele sale; își umplea vizuinile de pradă, și culcușurile cu ce răpise.

Fie că este vorba despre animale aici, fie de armata asiriană, cândva au fost bine hrăniți, dar acum totul s-a sfârșit. Nu mai au cu ce se hrăni pentru că dușmanii au luat totul.

v. 13 „Iată că am necaz pe tine, zice Domnul oștirilor; în fum îți voi preface carele de război, sabia va mistui pe puii tăi de lei, îți voi nimici prada din țară; și nu se va mai auzi glasul solilor tăi.

“Iată, că am necaz pe tine, *sau, așa cum apare în alte traduceri*, Eu sunt împotriva ta” – zice Domnul oștirilor

Dumnezeu nu spune acest lucru foarte des. O spune aici și cu o singură altă ocazie, în Ezechiel 38 și 39, împotriva lui Gog și Magog.

Mulți cercetători ai Bibliei susțin că în fragmentul din Ezechiel este vorba despre Rusia modernă. Se prea poate! Să nu uităm că Rusia a avut Evanghelia dar comunismul instaurat acolo a fost împotriva lui Dumnezeu. Dacă poporul nu se întoarce către Dumnezeu s-ar putea ca și ei să audă că Dumnezeu este împotriva lor.

Aici, în cartea lui Naum, vedem că Dumnezeu spune din nou: “Sunt împotriva ta” și în acest caz este vorba de Ninive. Aici trăia un popor care auzise mesajul unui trimis special al lui Dumnezeu (Iona). Atunci ei se întorseseră la Dumnezeu dar ulterior au revenit la vechiul lor mod de viață. Când ai avut lumina și ai respins-o, Domnul Isus spune: “... dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta!” (Matei 6:23). Cu alte cuvinte, dacă lumina strălucește în fața ochilor tăi și tu n-o vezi, înseamnă că ești orb.

Asta îmi amintește de o întâmplare cu un miner prins în mină după o explozie. După ce echipa de salvatori a dat la o parte toate deșeurile și a reușit să ajungă la locul în care erau prinși minierii surprinși în adânc în momentul exploziei, primul lucru pe care l-au făcut a fost să lumineze locul acela. Unul dintre mineri însă a întrebat: “De ce nu vine nimeni cu o lumină?” Toți ceilalți s-au uitat cu tristețe unii la alții. Și-au dat seama că tânărul acela orbise din cauza exploziei.

Cât a stat sub pământ nu și-a dat seama că nu vede pentru că și-a închipuit că sunt lipsiți de lumină acolo, dar atunci când au adus lumina și-a dat seama care era problema.

Cuvântul lui Dumnezeu spune la un moment dat: “Dacă lumina care este

în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta!” Asta înseamnă că ești orb. Aceasta este imaginea pe care ne-o prezintă Naum. Asirienii au avut lumina, dar au respins-o și atunci când respingi lumina, responsabilitatea ta este mai mare.

“În fum îți voi prefăce carele de război, sabia va mistui pe puii tăi de lei” – din nou, aici poate fi vorba de lei adevărați sau de tineri luptători, dar mai probabilă este cea de-a doua variantă pentru că leul este simbolul forței unei națiuni.

“Îți voi nimici prada din țară și glasul solilor tăi nu se va mai auzi” – acesta este finalul. Cu o sută de ani în urmă Dumnezeu salvase cetatea Ninive prin îndurarea Sa, după ce locuitorii ei se pocăiseră și se întorseseră la El. Numai că această situație nu se mai regăsea în rândurile populației cetății. În locul evlaviei și al temerii de Dumnezeu domnea apostazia. Dumnezeu a decis astfel să judece și să distrugă cetatea. El le spune ninivenilor: “Eu sunt împotriva voastră. Vă voi distruge, vă voi doborî. Nu veți putea să vă refaceți niciodată.” Acesta ar trebui un mesaj foarte serios pentru cei care i-au întors spatele lui Dumnezeu astăzi. Judecata este serioasă și totală. Nu va mai fi cale de întoarcere odată ajunși în fața scaunului de judecată al lui Dumnezeu.

În capitolul 3 din cartea profetului Naum ne este prezentată cauza distrugerii cetății Ninive. Acțiunea lui Dumnezeu este justificată. Distrugerea cetății Ninive este un exemplu al faptului că orice seamănă omul, aceea va și secera. Acest lucru este adevărat și în cazul unei națiuni întregi. În multe cazuri veți descoperi că Dumnezeu tratează indivizii și națiunile într-un mod asemănător.

Mulți critici literari au afirmat că acest capitol prezintă o descriere extraordinar de vie, de plastică a distrugerii unui oraș. Rar este întâlnită o asemenea măiestrie literară.

v.1 Vai de cetatea vărsătoare de sânge, plină de minciună, plină de silnicie, și care nu încetează să se dedea la răpire!...

Acest verset ne descrie situația internă a cetății Ninive. “Vai de cetatea vărsătoare de sânge!” Capitala Asiriei își câștigase în lumea antică un renume

pentru cruzimea și violența manifestate față de celelalte neamuri, care erau îngrozite și se temeau de asirieni. Deși înainta destul de încet, oștirea asirienilor era ca un uragan și devasta tot ce întâlnea în cale. Așa cum am mai spus, au fost cazuri în care locuitorii unei cetăți au preferat să se sinucidă decât să cadă în mâinile asirienilor violenți.

O altă descriere a acestei națiuni este aceea că este “Plină de minciună” –

Se pare că Asiria era o națiune pe care nu te puteai baza. Nu-și îndeplinea promisiunile prin care se angaja să ajute și să ofere protecție altor națiuni.

Cred că nici noi nu ne putem lăuda cu performanțe în sensul acesta. Istoria consemnează câteva situații în care acordurile inițiale au fost încălcate în momentul în care interesele s-au modificat. La nivel individual lucrurile stau chiar mai grav.

Așadar, unul din motivele pentru care a judecat Dumnezeu cetatea Ninive a fost minciuna. Un altul a fost obiceiul acestora de-a prăda. Acestea erau caracteristicile acestei cetăți.

Dar parcă am putea spune același lucru și despre orașul în care trăim noi azi. Siguranța omului de rând este ca și inexistentă. Îți este frică să te prindă întunericul pe străzi și nu știi ce să faci ca să-ți protejezi mai bine locuința împotriva hoților. Este de ajuns să citești prima pagină a ziarelor sau să vezi jurnalele de știri de la diferite televiziuni ca să înțelegi că acest verset din Naum se potrivește cu starea în care se află societatea noastră de azi.

Cartea lui Iona și cartea lui Naum ne arată că Dumnezeu Se ocupă și de celelalte popoare și națiuni, nu numai de poporul ales. El a făcut acest lucru în vremea Vechiului Testament și-l face și astăzi. De asemenea, aceste cărți ne arată că Dumnezeu intervine în guvernarea oamenilor. Dumnezeu respinge păcatul și respinge o națiune care nu vrea să renunțe la păcat.

Dacă studiem istoria vedem cum mari civilizații au dispărut pe rând, în ciuda faptului că pentru o vreme păreau de neînvins. Căderea și dispariția lor au fost efectul judecății lui Dumnezeu. Nici o țară nu este favorita lui Dumnezeu de care El nu s-ar atinge, indiferent cât de mult ar păcătui locuitorii acesteia.

Profetul spune mai departe:

v.2 Auziți pocnetul biciului, uruitul roților, tropăitul cailor, și durduitul carelor!

Naum realizează aici o descriere foarte expresivă a carelor din vremea aceea. Carele erau tancurile armate ale lumii antice. Atunci când intrau într-o cetate se auzea zgomotul scos de biciurile care loveau spinările cailor. Acestea erau însoțite de zgomotul făcut de roțile carelor și de copitele cailor care înaintau în viteză. Astfel mâunate carele treceau cu viteză peste orice, inclusiv peste trupuri moarte.

Primele două versete ale acestui capitol descriu starea internă a cetății Ninive. Minciunile și furturile își impuseseră amprenta asupra culturii și a atmosferei generale din cetate. Acesta este motivul purtării lor brutale față de dușmani – ucideau, prădau cu violență, fără milă tot ce le ieșea în cale. Cauza acestor metode era starea de fapt de acasă. În interiorul cetății lucrurile nu stăteau bine. Vedeți voi, omul nu devine păcătos pentru că păcătuiește. El păcătuiește pentru că este păcătos. În esența sa, omul este păcătos și așa se explică faptele sale. Sunt sigur că mulți spuneau despre asirieni ceva de genul: “Oamenii ăștia sunt necivilizați!” Înăuntrul cetății domneau minciunile și furturile. Națiunea noastră nu avea aceste caracteristici acum câțiva ani, dar, din păcate astăzi putem spune că minciunile și furturile sunt la ele acasă în țara noastră. De ce? Pentru că am atins un grad înalt de civilizație? Nu, ci pentru că suntem păcătoși.

Iată așadar de unde trebuie să pornim în rezolvarea problemelor noastre. Nu de la gradul de civilizație ci de la cel de neprihănire! Să ne ajute Dumnezeu!

Rămâneți pe mâine bune!